

Skatteministeriet

22. september 2021
J.nr. 2021 - 6372

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 645 af 25. august 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Andreas Steenberg (RV).

Morten Bødskov

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

I ”Krakas forslag til en reform af kapitalbeskatningen i Danmark” offentliggjort den 6. juli 2021 angives det, at forslaget hviler på sunde beskatningsprincipper, der for den enkelte person fjerner forvriddningen på tværs af aktiver. Deler ministeren denne vurdering?

Svar

Det lægges til grund, at der med spørgsmålets ordlyd ønskes en vurdering af, om det er samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt, at forskellige typer af kapitalafkast beskattes med (for den enkelte skatteyder) ensartede satser.

En sådan udformning af beskatningen er forbundet med visse fordele. Forskelle i beskatningen af afkastet fra forskellige aktiver kan påvirke husholdningernes porteføljesammensætning, så de opsparede midler placeres der, hvor afkastet *efter skat* er størst. Det kan indebære et samfundsøkonomisk tab, fordi det for samfundet er mere rentabelt, at opsparing placeres der, hvor afkastet *før skat* er størst. Det er således et grundlæggende skatteøkonomisk princip, at ensartede indkomster (fx kapitalindkomst og aktieindkomst) som udgangspunkt bør beskattes ens for ikke at forvride sammensætningen af formuen.

Der er imidlertid en række andre forhold, som også har betydning for, hvordan beskatningen af kapitalafkast bør indrettes.

Det gælder fx balancen mellem beskatning af kapitalafkast og lønindkomst. Det skyldes det såkaldte *hovedaktionærproblem*, som indebærer, at aktive hovedaktionærer i stort omfang selv kan bestemme, om overskud fra selskabet skal udbetales som lønindkomst eller som aktieudbytte. Der er dermed mulighed for at foretage såkaldt indkomsttransformation med henblik på at minimere skattebetalingen, hvis der er betydelig forskel mellem skattesatsen for lønindkomst på den ene side og kombinationen af selskabsskat og aktieindkomstskat på den anden side¹. Beskatningen af aktieindkomst indebærer derfor en afvejning mellem på den ene side hensynet til at undgå indkomsttransformation og på den anden side ensartethed i beskatningen af forskellige typer kapitalafkast.

Skattesystemet omfatter endvidere en række såkaldte *værnsregler* – herunder fx kildeartsbegrænsningen for noterede aktier – som indebærer en asymmetrisk beskatning, men som har til formål at begrænse skatteminimering eller legal skatteundgåelse.

Det bemærkes i øvrigt, at Krakas konkrete forslag til en omlægning af beskatningen af kapitalafkast vurderes *ikke* at indebære ensartet beskatning af alle typer kapitalafkast for den enkelte skatteyder.

¹ Selskabsoverskud, der udbetales som aktieudbytte, beskattes som udgangspunkt både med selskabsskat på 22 pct. og med aktieindkomstskat, hvor den højeste skattesats aktuelt udgør 42 pct. for aktieindkomst over 56.500 kr. (2021-niveau). Det indebærer en sammensat marginalskat på 54,8 pct. ($22 + (1 - 0,22) \cdot 42$). Det svarer næsten til den højeste marginalskat (ekskl. kirkeskat) for personlig indkomst på knap 56 pct. i en gennemsnitskommune.

For det *første* indebærer forslaget umiddelbart en asymmetrisk beskatning af negative og positive kapitalafkast. Virkningerne heraf vil dog afhænge af den i forslaget nævnte mulighed for i et vist, ikke nærmere beskrevet omfang at fremføre negativt skattegrundlag til senere skatteår.

For det *andet* beskattes afkastet af pensionsopsparing ikke blot af pensionsafkastskat (der i forslaget tænkes omlagt til en individuel skat), men også på udbetalingstidspunktet gennem modregning i offentlige pensionsydelse mv. Dermed kan den samlede, effektive beskatning af pensionsafkastet for visse grupper være højere end beskatningen af øvrige kapitalafkast, hvilket ikke umiddelbart ændres med forslaget.

For det *tredje* indebærer forslaget, at den nuværende ejendomsværdiskat omlægges til et imputeret boligafkast, som lægges sammen med og beskattes parallelt med de øvrige kapitalafkast – hvilket svarer til en tilbagevenden til en variant af den tidligere lejeværdibeskatning. Med Krakas forslag antages boligafkastet at udgøre 2,8 pct. af ejendomsværdien. Det kan imidlertid diskuteres, om denne afkastprocent er et retvisende udtryk for den økonomiske lejeværdi. Med Skatteministeriets metoder forudsættes sædvanligvis et boligafkast på 4 pct., dvs. en noget højere afkastprocent end forudsat af Kraka.